

У Кременчуці встановлять новорічну ялинку, якщо буде на це дозвіл

Стор. 2

«Полтавтеплоенерго» повідомило про тарифи на опалення та гарячу воду.

Для кого змінився тариф?

Стор. 3

На чю честь перейменували вулиці нагірної частини Кременчука

Стор. 6

«Студентом року-2023» став юнак із Кременчуцького льотного коледжу

Стор. 7

Кременчуцький

ТелеграфЪ

www.telegraf.in.ua | 23 листопада 2023 року | №9 (1234) | Не для продажу. Розповсюджується безкоштовно.

Експеримент «Телеграфа»

За скільки чоловікам пропонують «допомогти» із виїздом за кордон

Стор. 4

Чому в Кременчуці зросла кількість фейкових замінувань та хто їх створює

З початку повномасштабної війни у Кременчуці та в області почастішали повідомлення про «мінування» тих чи інших закладів. Новини про «мінування» можна побачити у соцмережах та місцевих медіа ледь не щодня. Чому в Кременчуці зросла кількість «мінувань», хто стоїть за цим та чи варто містянам хвилюватися, з'ясували наші журналісти

«На тиждень на Полтавщині надходять до десяти повідомлень про «замінування». Таку статистику фіксують з початку повномасштабної війни», - розповідають у відділі протидії кіберзлочинам у Полтавській області. На сьогодні жодне з цих повідомлень не підтвердилось — вибухівки не знаходили.

Найчастіше під «мінування» потрапляють державні установи, навчальні заклади або великі торговельні центри. Правоохоронці кажуть, «мінувальники» обирають саме їх через те, що там завжди багато людей — серед натовпу легше «розсіяти» паніку. Крім того, електронні адреси закладів, на які надходять повідомлення про замінування, є в інтернеті.

Найбільше таких повідомлень на Полтавщині надходить від українців із тиллових областей країни, кажуть у Кіберполіції. Менше — від громадян Росії та жителів тимчасово окупованих територій. У співвідношенні — 70% від українців, а 30% — жителі РФ та окупованих територій.

Мета відправників — створити паніку, дестабілізувати ситуацію в місті та вивести із нормального режиму роботи установи чи організації, розповіли поліціянти.

— **Непоодинокі випадки надходження повідомлень від підлітків**, що намагаються таким чином «розважитись» або зірвати навчальний процес у своєму закладі освіти, — зазначають правоохоронці.

Здебільшого смс-ки про мінування надсилають через сервіси VPN інших країн. Сервіс дозволяє приховувати IP-адресу — унікальну «адресу» комп'ютера, що призначається кожному конкретному пристрою, за яким можна визначити його розташування. Попри зусилля приховати IP-адресу, правоохоронцям вдається розшукати «мінувальників» у більшості випадків.

Оскільки значну частину фейкових повідомлень надсилають підлітки та школярі, то правоохоронці проводять лекції для батьків підлітків та учнів, студентів, а також для освітян.

Нагадаємо, що за фейкову інформацію про замінування передбачена кримінальна відповідальність за ст. 259 Кримінального Кодексу України. Так,

людину можуть позбавити волі на строк від двох до шести років. Повідомлення про замінування об'єктів інфраструктури, закладів держорганів, охорони здоров'я, освіти або якщо воно спричинило тяжкі наслідки чи вчинене повторно — карається позбавленням волі на строк від чотирьох до восьми років.

За словами кіберполіціянтів, населенню не слід панікувати й поширювати неперевірену інформацію. Якщо людина перебуває у «замінованому» закладі, необхідно дотримуватись інструкцій рятувальників та правоохоронців.

Вероніка БІЛОДІД

Родинам полеглих захисників вручили посмертні нагороди

У Кременчуцькій районній військовій адміністрації вручили нагороди рідним трьох загиблих воїнів із Кременчука. Усі троє — сержант Євгеній Козачук, старший солдат Олександр Гичко та солдат Денис Василенко, служили в одній військовій частині територіальної оборони — А7311, загинули у березні у боях на Донеччині та були нагороджені орденом «За мужність» III ступеню посмертно одним Указом Президента України № 470 від 4.09.2023 року

Нагороди від імені Президента України передали рідним начальником Кременчуцької районної військової адміністрації Олег Леднік та т. в. о. начальника Кременчуцького районного ТЦК та СП підполковник Мирослав Волков.

— Від імені Президента України ми вручаємо нагороди рідним наших воїнів-захисників. На жаль, ці нагороди вручаються

посмертно. Але і країна, і кременчужани повинні знати та будуть завжди пам'ятати імена тих Героїв, які віддали життя, захищаючи Україну, — сказав Олег Леднік, вручаючи нагороди.

Він розповів про кожного із загиблих воїнів та вручив їхнім рідним ордени.

Сержант **Євгеній Олександрович Козачук** народився 27 лютого 1980 року.

На військову службу пішов добровільно на третій день повномасштабної війни — 26 лютого 2022 року. Був бойовим медиком — рятував побратимів під час бою. Мав псевдо «Ватсон». Загинув під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Тоненьке Донецької області 14 березня 2023 року у віці 43-х років.

Старший солдат **Олександр Григорович Гичко** народився 19 січня 1988 року. На військову службу пішов добровільно у перші дні повномасштабної війни — 27 лютого 2022 року. Служив водієм зенітно-кулеметного відділення роти вогневої підтримки. Загинув під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Степанівка Донецької області 29 березня 2023 року у віці 35 років.

Солдат **Денис Володимирович Василенко** народився 13 липня 1988 року. На військову службу пішов добровільно у перші дні повномасштабної війни — 9 березня 2022 року. Захищати Україну почав ще у 2014 році — пройшов АТО. Воював на посаді стрільця стрілецької роти. Загинув під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Тоненьке Донецької області 22 березня 2023 року у віці 34 років.

— Ми повинні знати своїх Героїв, тих людей, які віддали життя, захищаючи Україну, — сказав Мирослав Волков, вручаючи нагороди.

Віктор КРУК

ВОЇНИ СВІТЛА

Воїни Кременчуччини загинули, захищаючи Україну

Володимир Семенов

На російсько-українській війні у Донецькій області загинув 20-річний воїн із Кременчука Володимир Семенов.

Володимир Віталійович народився в нашому місті 7 червня 2003 року. Він закінчив школу №11, потім професійне технічне училище №26.

Володимира призвали до Збройних сил України на строкову службу і згодом запропонували перейти на контракт. Деякий час юнак служив у Києві, потім його підрозділ направили в зону проведення бойових дій.

Він був під Бахмутом, а коли приїхав у відпустку додому, зайшов до рідного училища і випадково познайомився з волонтерами, які там працювали — плели сітки.

«Ми цього сонячного хлопчика із сумними очима, які бачили жахіття Бахмута, одразу почали звати «внучком». Він не наш родич, але це дитина, яка стала нашою. Ми спілкувалися з ним майже щодня. Він надсилав смішні відео про те, як його покусали 14 бджіл. Вони йшли на виконання завдання, він ішов першим. Я злякалася, казала, що потрібно до лікаря. Він сміявся і казав, що після Бахмута лікарі після бджіл йому не потрібні», — згадує волонтерка Ірина Опритова. Вони багато допомагали Володі: купили бронезилет, каску, яку він хотів, ніж.

У ході масивного артилерійського вогню 13 листопада біля населеного пункту Північне Донецької області Володимир загинув. «Маленький уламок обірвав його життя. Один маленький уламок. Він був у шоломі і броніку, а куля зайшла збоку, така як зміїний укус, через плече», — розповів військовий на псевдо «Художник».

У Володимира залишилися батько, мати, дружина.

Юрій Беркеля

На війні загинув військовий із Кременчука Юрій Володимирович Беркеля. Про це повідомили у Кременчуцькому РТЦК та СП.

Юрій проходив військову службу з 26 лютого 2023 року і був молодшим сержантом.

6 листопада 2023 року відділення Юрія потрапило під дуже масований артилерійський та мінометний обстріл, внаслідок якого Юрій Беркеля загинув поблизу населеного пункту Авдіївка Донецької області.

У військового залишилися мати, дружина та дві доньки.

Валерій Миргородський

На російсько-українській війні загинув військовий із Кременчуччини Валерій Миргородський. Воїн загинув у лютому під Вугледаром на Донеччині, його вдалося ідентифікувати за експертизою ДНК.

Валерій Олександрович Миргородський родом із міста Глобине. 3 квітня 2014 по березень 2015 року він проходив військову службу за мобілізацією, брав участь у боях за Дебальцеве, Авдіївку. Після демобілізації повернувся до мирного життя, виховував дітей, працював.

На ранок 24 лютого 2022 року, коли російські війська почали повномасштабний військовий наступ, Валерій прийшов до центру комплектування, аби знову стати на захист України.

Службу проходив у складі 72 окремої механізованої бригади імені Чорних Запорозжів. Брав участь в бойових діях на найгарячіших ділянках фронту, зокрема стояв на захисті Києва та Київської області. Довгих тяжких 12 місяців боронив Батьківщину.

3 10 лютого 2023 року він вважався зниклим безвісти. Дев'ять місяців тривали пошуки. У результаті експертизи ДНК тіло Валерія ідентифікували. Свій останній бій він прийняв під Вугледаром на Донеччині.

Олександр Нікітчук

У боротьбі за Україну та її свободу поліг Олександр Нікітчук, 1991 року народження, із села Кордубанове Кременчуцького району

Олександр поповнив лави Сил спеціальних операцій Збройних Сил України 20 лютого 2023 року. Службу проходив у військовій частині А2077 на посаді старшого оператора групи спеціального призначення роти спеціального призначення загону спеціальних операцій.

Під час виконання бойового завдання в районі селища Озерянівка Донецької області 16 листопада Олександр отримав кульове поранення, яке забрало його життя.

Олексій Халезов

У Горішніх Плавнях 17 листопада попрощалися зі старшим сержантом морської піхоти Збройних Сил України Олексієм Халезовим.

Олексій народився 20 листопада 1979 року у Горішніх Плавнях. На початку російсько-української війни, у 2014-2015 рр., Олексій Халезов у складі 95 окремої десантно-штурмової бригади захищав територіальну цілісність Батьківщини. За виявлену мужність у боях за Донецький аеропорт здобув почесне звання кіборга. Також відзначений державними нагородами: відзнакою Президента України «За участь в антитерористичній операції»; почесним нагрудним знаком «За заслуги перед Збройними Силами України»; орденом «За мужність» III ступеня.

З перших днів повномасштабного вторгнення добровольцем пішов на фронт. 21 жовтня під час виконання бойового завдання старший сержант розвідувальної роти морської піхоти ЗСУ Олексій Халезов загинув у районі населеного пункту Кринки Херсонської області.

Олександр Донець

На російсько-українській війні загинув військовий із Кременчуччини Олександр Донець.

Із солдатом попрощалися 15 листопада у Горішніх Плавнях.

Народився Олександр Миколайович 5 травня 1976 року у Горішніх Плавнях. Після проходження строкової військової служби в лавах Збройних Сил України розпочав трудову діяльність на заводі «Промсантехніка». З 2001 року працював на Полтавському гірничо-збагачувальному комбінаті. З 2010 року працював у ТОВ «Феррострой», із 2019 — у ТОВ «Європабуд».

29 березня 2023 року його мобілізували на російсько-українську війну. 8 листопада, захищаючи Батьківщину, під час виконання штурмових дій навідник механізованого батальйону, солдат Збройних Сил України Олександр Донець загинув у районі села Орлянка Куп'янського району Харківської області.

СТАЛО ВІДОМО, ЩО...

...цьогоріч 1750 ветеранів війни отримали кошти на житло, 24 з них — кременчужани. Компенсацію за житло на свої особисті рахунки цьогоріч отримали вже 1750 ветеранів та членів їхніх сімей, а 204 з них уже придбали власні оселі. У Кременчуцькій міській територіальній громаді компенсацію за житло на свої особисті рахунки отримали вже 24 ветерани війни та члени їхніх сімей. На цей час один із ветеранів війни вже скористався своїм правом на житло та придбав власну оселю.

...в укриттях кременчуцьких шкіл з'являться розкладки та спальні мішки. Як повідомив міський голова Віталій Малецький, Кременчук отримав гуманітарну допомогу від Управління Верховного комісара ООН у справах біженців (УВКБ ООН), яку до міста доправило об'єднання «Проліска». Крім розкладок та спальних мішків, до складу вантажу увійшли матраци, термоси, ліхтарі, набори посуду тощо, які призначено для шкільних сховищ. Мер зауважив, що у навчальних закладах Кременчука облаштували близько 40 укриттів, і кожному з них потрібні меблі та речі, щоб забезпечити зручне перебування дітей під час повітряних тривог.

...у російському полоні наразі знаходяться 4 337 українців. Серед українських бранців 3574 військових та 763 цивільних. У Мінреінтеграції зазначають, що протягом року держава виплатила звільненим з полону 422 мільйони гривень. Щоб отримати фінансову допомогу, слід звернутися до Мінреінтеграції. Комісія була створена на виконання Закону № 2010-ІХ, який набрав чинності 19 листопада 2022 року.

Головна редакторка:
Леся Лазоренко

Верстка:
Анатолій Василенко

Газета є членом
Української асоціації видавців
періодичної преси

Е-mail відділу новин:
telegraf.in.ua@gmail.com

Адреса редакції
та видавця:
39600, Кременчук,
вул. Шевченка, 50а
Тел. (0536) 74-35-73
(068) 640-44-48

Номер (опільний випуск) підлягає до друку 22.11.2023р.
Віддруковано у ТОВ «АСМ» м. Полтава,
пр. Перспективний, 6, тел. (05322) 2-57-69
e-mail: tovasm@smail.ru
Замовлення № 13065. Наклад 1000 прим.
Свідчення про реєстрацію серія ПЛ № 951-2081П від 24.05.2011р.
Засновник — ПП С.В. Кулосов
Видавець — ПП «Видавничий дім «Приватна газета»

Відповідальність за зміст публікацій несе автор. Листування з читачами — на сторінках газети. Редакція може не поділяти думку автора публікації. Рукописи не повертаються. Використання матеріалів і новин «Кременчуцького Телеграфу» дозволяється тільки при письмовому дозволі редакції. Всі права захищені. За порушення авторських прав Законодавством передбачена відповідальність.

Кременчужани мають укласти угоди на техобслуговування внутрішньобудинкових систем газопостачання

Мешканці багатоповерхівок зобов'язані укласти угоди на техобслуговування внутрішньобудинкових систем газопостачання. Про це повідомляє ПрАТ «Кременчукгаз», місцевий оператор газорозподільчої мережі (ГРМ)

Відповідальність мешканців за внутрішньобудинкові газові мережі регулюється новим наказом Міністерства енергетики України від 29 вересня 2023 року № 292 «Про затвердження порядку технічного обслуговування внутрішньобудинкових систем газопостачання в багатоповерхових будинках».

— Законодавство зобов'язує мешканців багатоповерхівок укласти угоди на техобслуговування (ТО) внутрішньобудинкових систем газопостачання зі спеціалізованим підприємством, а за їхньої відсутності — з оператором ГРМ, — розповідає голова правління «Кременчукгаз» Богдан Оксененко.

За його словами, відповідно до механізму, розписаному в наказі № 292, роботи здійснюються за укладеними угодами та сплаченими коштами. Якщо будинок не обслуговується, його мають відключати від споживання газу до моменту проведення ТО.

Наприкінці 2020 року законодавці зобов'язали співвласників будинків укласти угоди на ТО внутрішньобудинкових систем газорозподілу з оператором ГРМ (або іншим суб'єктом господарювання, який має право на виконання таких робіт). При цьому, ТО має здійснюватися коштом співвласників цих будинків.

У «Кременчукгазі» зазначають, що з 2015 року, згідно з Кодексом ГРМ, цю складову прибрали з тарифу та розформували службу внутрішньобудинкових мереж, а газопроводи опинилися у відповідальності власника, тобто — співвласників будинку.

Пандемія коронавірусу сповільнила втілення законодавства, а повномасштабне вторгнення РФ в Україну зупинило процес. Тепер же його відновили.

— Угода на техобслуговування мусить бути укладена будинком/ОСББ. Це питання безпеки. З нашої практики, аварійних ситуацій, що трапляються на внутрішньобудинкових мережах, дуже багато. Щоразу ми реагуємо, припиняємо газорозподіл, ремонтуємо. Мешканці зі свого боку щоразу вимагають, щоб ми безплатно відновлювали газорозподіл. Але, згідно з Законом, це — відповідальність самих мешканців. Тепер є нормативний документ, що підтверджує договірні стосунки, — наголошує Богдан Оксененко.

Кременчуцький оператор ГРМ буде зобов'язаний обслуговувати будинок, що не має сервісної організації. Але невдовзі це зміниться.

— Міністерство енергетики зобов'язує «Кременчукгаз» протягом першого року здійснити обслуговування 100% багатоквартирних будинків. Далі діятиме певна періодичність, залежно від терміну експлуатації будинку: що новіша будівля, то рідше вона обслуговуватиметься. Відповідно до цієї періодичності формуватимуться графіки, — пояснює Богдан Оксененко.

НКРЕКП наразі розробляє встановлення граничної ціни на ці послуги, залежно від типу та терміну експлуатації будинку. Очікується, що в кінці листопада 2023 року документ буде ухвалений.

У «Кременчукгазі» вважають, що перша платіжка за техобслуговування внутрішньобудинкових систем газопостачання мешканцям багатоповерхівок може надійти у 2024 році.

Володимир ДМИТРЕНКО

У Кременчуці встановлять новорічну ялинку, якщо буде на це дозвіл

На площі Перемоги встановлять ялинку, якщо Рада оборони області дасть на це дозвіл. Про це повідомив міський голова Кременчука Віталій Малецький на засіданні виконавчого комітету

За його словами, у разі якщо ялинку все ж таки будуть встановлювати, то її планують зробити «енергоєфективною».

— У нас є домовленість із підприємцями, що вони нам у цьому допоможуть, тобто ялинка працюватиме від генератора. Звісно, у перспективі хотілось би, щоб вона працювала від сонячної батареї, які будуть розташовані на даху будинку №12 на вулиці Алітуській, і працювала самостійно, — сказав Віталій Малецький.

Він додав, що на таку ініціативу потрібні фінанси, нині вони шукають інвесторів. Нові іграшки та прикраси не купуватимуть — витрати на ялинку будуть мінімальними, цифри міський голова не уточнив. Загалом на встановлення ялинки потрібно 2-3 тижні — «якщо буде прийнято рішення, ми це максимально швидко зробимо», сказав мер.

Ковзанка буде, масові заходи - ні

Цьогоріч у Кременчуці встановлять ковзанку. Льодова арена не суперечить рішення штабу оборони Кременчуцького району щодо заборони проводити масові заходи.

Про це повідомив міський голова Кременчука Віталій Малецький на засіданні виконавчого комітету.

— Ніякого масового заходу встановлення катка не передбачає. Тобто там не буде розіграшу, відкриттів, призів і всього іншого. Йде людина вулицею, захотіла — взяла ковзани й покаталась, — розповів Малецький.

Він додав, що торік ковзанка заробила приблизно 170 тисяч гривень. Гроші спрямували до міського бюджету.

За словами керівника Кременчуцької РВА Олега Ледніка, міська влада має виконувати рішення штабу оборони, а контролювати — прокуратура та поліція. Про це він повідомив на брифінгу 16 листопада.

Нагадаємо, після останнього російського обстрілу по Кременчуку, 22 вересня, штаб оборони Кременчуцького району ухвалив рішення заборонити проведення масових заходів на площах Кременчука. За словами керівника КРВА Олега Ледніка, заборона стосується розміщення атракціонів, роледромів тощо.

Вероніка БІЛОДІД

АМКУ не дав кременчуцькому КП «Теплоенерго» купити труби на мільйон дорожче

Комунальне підприємство «Теплоенерго» провело відкриті торги з особливостями на закупівлю пів кілометра сталевих труб та стиків, кріплень до них. Інформація розміщена в системі Prozorro

Очікувана вартість закупівлі склала 7 млн 170,5 тис. грн. На аукціон, який відбувся 9 жовтня, прийшло два учасники — львівське ТОВ «Термо-Ізол» та київське ТОВ ПТЗ («Перший трубний завод»). Замовник у підсумку визнав торги такими, що не відбулися, бо сам припустився помилки у визначенні переможця. На цю помилку вказав Антимонопольний комітет, розглянувши скаргу ТОВ «Термо-Ізол».

Це підприємство вийшло на торги з пропозицією, яка була на 1 млн 170 тис. дешевша, ніж у його конкурента ПТЗ. Керуючись ціновим критерієм, КП «Теплоенерго» спочатку визнало переможцем ТОВ «Термо-Ізол» та оприлюднило повідомлення про намір укласти з ним договір. Але водночас замовник вимагав від переможця усунути невідповідності у документації: надати додаткові документи щодо сертифікацій-

них випробувань на товар. Після цього КП «Теплоенерго» відхилило найбільш економічно вигідну пропозицію ТОВ «Термо-Ізол», мотивуючи це тим, що невідповідності не виправлені протягом 24 годин з моменту вимоги про їх усунення. І замовник оголосив переможцем ТОВ ПТЗ, товар якого коштував на понад мільйон дорожче.

Та дискваліфікований учасник не погодився з рішенням замовника і подав скаргу в АМКУ, уважно вивчивши документацію, яку подав на тендер конкурент. У скарзі йдеться про те, що продукція ТОВ ПТЗ не відповідає умовам технічної специфікації та іншим вимогам тендерної документації. Таким чином, замовник, неправомірно визначивши ТОВ ПТЗ переможцем тендера, порушив принципи публічних закупівель, не здійснив об'єктивну та неупереджену оцінку тендерних пропозицій.

Антимонопольний комітет погодився з аргументами скаржника та зобов'язав КП «Теплоенерго» усунути порушення: скасувати рішення про визнання ТОВ ПТЗ переможцем закупівлі. Замовник виконав рішення Антимонопольного комітету.

ТОВ «Термо-Ізол» та ТОВ ПТЗ не вперше зустрічаються на тендерах КП «Теплоенерго». Так, у серпні ТОВ ПТЗ перемогло у тендері на постачання 300 м труб та фурнітури до них. Сума контракту склала 4 млн 954 тис. грн, яка згодом була зменшена до 4 млн 736 тис. грн. Варто зазначити, що замовник, посилаючись на недоліки в документах, відхилив дешевші пропозиції двох інших учасників — корпорації «Енергоресурс-Інвест» та вже знайомого нам ТОВ «Термо-Ізол». Але навіть попри цей факт, можна зробити висновок про те, що відкриті торги досягають своєї мети — зниження ціни в результаті конкуренції. Так, замовник визначив очікувану вартість труб у сумі 9 млн 300 тис. грн. А купив майже вдвічі дешевше. Характерно, що ТОВ «Термо-Ізол», претендуючи на контр-

акт, під час аукціону знизило ціну майже на 2,9 млн грн.

Цей приклад свідчить, що навіть під час воєнного стану можливо і потрібно проводити конкурентні закупівлі, щоб досягати реальної економії. А для того, щоб торги були успішними, неухильно дотримуватися правил публічних закупівель і забезпечувати рівні права учасників.

Татьяна ДОНЧЕНКО

СТАЛО ВІДОМО, ЩО...

...Кременчуцька станція переливання крові потребує донорів із першою негативною та четвертою негативною групами крові. Про це стало відомо від заступника керівника з організаційно-методичної роботи станції Світлани Каплатої. За здачу крові можна отримати гуманітарну допомогу, якщо у цей день вона є у наявності (буває не щодня). Донорів очікують з 8.00 до 13.00, щоденно, крім суботи та неділі, за адресою: вулиця Івана Мазепи, 8. Прийом у порядку живої черги. З собою мати паспорт та ідентифікаційний код.

...туалет біля скверу Бабаєва не працює через відсутність води.

Про це «Кременчуцькому Телеграфу» повідомив Владислав П'ятибрат, директор ДП «Будтранссервіс» — балансоутримувача будівлі туалету в центрі міста. За його словами, воду перекрили через порив у трубі, яка знаходиться під проїзною частиною та тротуаром. — Зараз триває формування бюджету ремонтних робіт та узгодження з відповідними організаціями. Коли туалет відновить роботу, наразі невідомо, — зазначив він. Владислав П'ятибрат також зауважив, що всередині громадської вбиральні ремонтні роботи не плануються.

...міський голова привітав зі 100-річчям кременчучанку Таїсію Горобець.

15 листопада відзначила 100-річний ювілей кременчучанка Таїсія Горобець. Її привітав міський голова Віталій Малецький. Про це повідомила пресслужба Кременчуцької міської ради. Таїсія Федорівна народилася на Харківщині у селі Глинське Ізюмського району. Вона — ветеран Другої світової війни, за фахом медсестра. За участь у бойових діях її відзначили військовими нагородами. З 2018 року вона живе у Кременчуці.

За скільки пропонують «допомогти» чоловікам із виїздом за кордон

Історії про спійманих на гарячому ухлянтів та корупціонерів-чиновників нерідко зустрічаються в інформаційному просторі. А ще «ситцеве радіо» час від часу доносить, що «знайомий знайомих» тепер дивним чином за кордоном, хоча «здоровий, як бик»

Які шляхи знаходять ухлянти та скільки це коштує? Намагаємося знайти дільці, що надають такі послуги в інтернеті

Без проблем знаходимо у соцмережах чати, де пропонують різноманітні довідки. «Допомога в оформленні інвалідності III або II групи через ЛКК та МСЕК. Оформлення через державну лікарню, ЛКК та МСЕК. З Вашою присутністю або без присутності, — заманливо обіцяє власник чату й далі описує переваги своїх послуг. — Допоможемо кожному оформити інвалідність, виїхати за кордон, звільнитись із ЗСУ (Демобілізація), отримати відстрочку від мобілізації, отримати гідну пенсію (за умови достатнього стажу). Звертайтеся, щоб знайти найкращий варіант в залежності від складу сім'ї. Консультація безкоштовна».

«\$100 передплата — і довідка готова через п'ять днів»

Розсилаємо по чатах запит — молодий хлопець щойно після універу, 23 роки, потрібна довідка про інвалідність, аби виїхати закордон. Довго чекати на відповідь не доводиться. Зробити з хлопця інваліда на папері обіцяють за \$1500 уже за п'ять днів.

Питаємо, МСЕК якого міста буде у нашій довідці, адже хлопець із Кременчука, тож і довідка має бути видана за місцем реєстрації. Відповідають, що довідки із МСЕК видаються лише з трьох міст: Тернопіль, Київ та Дніпро. Нас заспокоюють, мовляв, у довідці вкажуть Київ, бо туди частіше направляють на проходження комісії, й це правдоподібніше. Та скидають фото якихось документів, які вони начебто виготовляють.

На додачу — відео поганої якості, яке надіслали з прикладом довідки. М'яко кажучи, воно сумнівне.

— Підкажіть, яка процедура? І чи це перевіряється якимось по електронних базах на кордоні?

— Електронних баз немає в цих документах. За правилами, з цими документами йдете до свого сімейного, він подає вас на пенсійне посвідчення. Але люди пробують виїжджати просто з довідкою МСЕК.

— А якщо сходити потім до нашого сімейного лікаря з цими паперами, він не запалить? Це ризиковано? Бо він же нас знає.

— Ні, у вас офіційні документи.

Радимось із нашим рятівником, яку ж хворобу краще вигадати для молодого хлопця, аби на КПП його не пов'язали.

— А що можете порадити з власного досвіду, що можна написати хлопцю молодому?

— Хвороба на ваш вибір. Епілепсія. Переважно на батьків або дідуся робимо.

— Але йому 23.

І що. Кардіологія тоді. Або щось нейтральне.

З обіцяною консультацією, на кого краще оформлювати ту інвалідність, не поспішають — не проти намалювати на папері молодому хлопцю. Далі до найголовнішого — питання оплати.

— ЛКК і довідка № 157-1/о без передплати. МСЕК символічна передплата, щоб ми знали, що ви заберете документ. Оплата після відеопідтвердження.

— Символічним співробітник називає переказ у 100 доларів, а далі вже решту віддаю, коли мені вишлють відео з документами (якщо вишлють, у чому є великі сумніви). Надіслати їх потрібно на банківську картку, але за курсом криптовалют USDТ — нам називають 38,4. Від нас лише ПІБ, дата народження, яку групу інвалідності хочемо, дата видачі документа, місто проходження МСЕК та побажання по хворобі.

Липову довідку обіцяють надіслати вже за п'ять-сім днів Новою поштою та запевняють, що це — оригінал, з яким у нас не виникне проблем.

Виїзд через систему «Шлях»: \$2500–6500, бігги полями Молдови — \$4000

Другий співрозмовник, що відгукнувся на наші відчайдушні пошуки, вже не здається «розводом»: у нас не просять гроші наперед. Але й ціни набагато вищі.

Довідку з інвалідності молодому хлопцю не пропонують. Натомість нам дають три варіанти: вартість від \$2500. Один із них — стати водієм, інший — тікати полем через молдовський кордон.

Розпитуємо, у чому різниця між оплатою за \$2500 та \$6500.

«Наш коридор на КПП», — відповідає співрозмовник.

Для перших двох варіантів потрібні права. Кажемо, що у нашого колишнього студента водійських прав немає. Нас ніхто не намагається переконати придбати послуги — співрозмовник просто замовкає.

Ловлять із дронами: історії провалів українських ухлянтів

Прикордонники щодоби затримують приблизно 30 людей, які намагаються незаконно виїхати з України. В перші місяці затримували 80-90 осіб за добу — такі дані озвучив речник Державної прикордонної служби України Андрій Демченко.

За даними прикордонної служби Польщі, з початку війни на кінець літа 2023 року до Польщі в'їхало 80 тисяч українських чоловіків призовного віку.

Використовують можливість виїхати як водій-міжнародник, діяч мистецтва тощо: не всі чоловіки, які виїхали через систему «Шлях», повернулися до країни у встановлені терміни. 38 ліцензіатам тимчасово припинено доступ до системи, 126 особам повідомлено підозру, чотири особи засуджено.

Проте найпоширенішими способами незаконно перетнути кордон у пунктах пропуску нині є укладання фіктивних шлюбів із багатодітними матерями та супровід людей з інвалідністю.

Вартість допомоги за перехід кордону — \$2,5-5 тис., але є випадки з чиновниками, що брали всі \$10 тис. з носа.

Частіше біжать через кордон із Румунією та Молдовою, а з підробленими документами українці найчастіше намагаються виїхати до Польщі.

- У Чернівецькій області прикордонники затримали сімох чоловіків, які збирались пересісти з буса на автомобіль підвищеної прохідності, щоб дістатись Румунії. Вони заплатили 25 тисяч євро місцевому жителю. А молдовські прикордонники затримали групу з 11 чоловіків, які були з гідом. Його робота коштувала €40 тис.

- За 500 метрів від кордону з Угорщиною спіймали сімох чоловіків, із них троє були жителями Полтавщини.

- В Одеській області чотирьох осіб побачили завдяки дрону: вони переходили кордон із Молдовою.

- На польському кордоні спіймали «людину-матрац»: 21-річний хлопець накравши у салоні вантажівки ковдрою, вдавшив, що «тут нікого немає».

- Мешканці Донеччини намагались переплисти Тису. Їм довелося долати загороджувальний паркан та піти у бік річки, але на них вже чекали прикордонники.

- Спіймали інспектора працівники Чопського прикордонного загону, що допомагав переходити кордон. Вартість послуги — 10 тисяч доларів з людини.

- У січні цього року поблизу українсько-угорського кордону на Закарпатті затримали трьох чоловіків, один із яких видавав себе за жінку.

- Прикордонники Львівського загону виявили чоловіка, який називав себе багатодітним батьком і намагався виї-

хати за підробленими документами. Проте він не зміг назвати жодної дати народження дітей, які були вказані у фальшивих документах.

- На Вінниччині 28-річний ухлянт вдруге намагався виїхати за кордон за підробленими документами. Перші документи чоловік придбав за \$3 тис., а за другі заплатив 20 тис. грн

- 25-річний хлопець із Запоріжжя намагався втекти до Словаччини через гори. Його підвів навігатор у мобільному телефоні, серед гір він провів усю ніч. Чоловік замерз і дуже злякався, тож сам зателефонував рятівникам.

- На Закарпатті піймали хлопців, що збиралися подолати карпатське високогір'я на мотоциклі. Провідникам заплатили по \$4000.

- На Одещині затримали ділків, які переправляли клієнтів за кордон під виглядом «супроводу» підставних осіб з інвалідністю до іноземних медзакладів.

- В Івано-Франківській області медпрацівниця, її родич та колишня очільниця одного з відділів Калузької міської ради відкрили бізнес, продаючи потенційним призовникам фіктивні медичні довідки про наявність інвалідності.

- На Полтавщині знайшли «бізнесменів», що займалися пошуком «клієнтів» — пропонували перетин кордону за 4500 доларів.

- На Одещині спіймали хлопців, що йшли за маршрутами, які за \$2000 вказували організатори.

- У серпні затримали начальника Голосіньського військкомату, який разом із керівником відділу КМВА за гроші переправляв військовозобов'язаних через кордон. Схему викрили, коли переправляли трьох громадян: кожен із них заплатив по 10 тис.

- У серпні викрили схему посадовців військкоматів, що допомагали перевозити людей через кордони у Чернівецькій та Івано-Франківській областях.

- Співробітник Миргородського терцентру комплектування та соціальної підтримки «допомагав» в ухиленні від призову на військову службу. І це лише окремі епізоди...

А тепер про покарання: 8500 грн штрафу

Чоловіка спіймали на відстані 20 метрів від кордону з Румунією: з групою осіб намагався перейти кордон. Склали адмінпротокол за ч. 2 ст. 204-1 КУпАП. Протокол розглянули у суді 8 вересня. Тячівський районний суд Закарпатської області у вересні постановив накласти на порушника штраф у розмірі 500 неоподатковуваних мінімумів громадян, що становить 8500 гривень.

Як йдеться у матеріалі Факти ICTV, раніше із притягненням до відповідальності за незаконний перетин кордону було простіше, адже до 2012 року існувала ст.75 Кримінального кодексу України (незаконний перетин державного кордону). Та згодом статтю про незаконний перетин державного кордону декриміналізували. У Кримінальному

кодексі залишили ст.332 (незаконне переправлення осіб через державний кордон України). Таке правопорушення карається позбавленням волі на строк від 3 до 7 років. Але зазвичай ніхто нікого не саджає, адже це не особливо тяжкий злочин.

В Україні є адміністративна відповідальність за незаконний перетин кордону, але термін давності щодо притягнення до відповідальності лише 6 місяців. Тобто якщо людина виїхала за кордон незаконно і перебувала там 6 місяців і один день, то притягнути таку особу до адмінвідповідальності не можна. І цим зараз користуються ухлянти, які втекли в першу хвилину мобілізації. Тому вони так легко повертаються до України.

У Верховній Раді ще торік зареєстрували законопроект № 7268 про зміни щодо відповідальності за незаконне перетинання державного кордону під час дії воєнного стану. Документ пропонує замість адміністративного штрафу застосовувати позбавлення волі на строк від трьох до п'яти років. Та з 11 квітня 2022 року законопроект перебуває на розгляді.

У цьому випадку з підробленими документами справа серйозніша: є ознаки кримінального правопорушення за ст. 358 (підроблення документів). За це передбачається штраф до 1 тис. неоподатковуваних мінімумів або арешт до шести місяців, або обмеження волі до двох років.

Ухилення від призову на військову службу під час мобілізації (ст. 336). Якщо правоохоронці нададуть суду вагомі висновки, що чоловік незаконно перетнув кордон саме з метою втекти від мобілізації, то такому ухлянту суд може призначити ув'язнення на строк від 3 до 5 років. Якщо разом із ухлянтами, яким світить адміністративна відповідальність, ловлять і організаторів незаконного перетину кордону, то вже їм світить ч. 2 ст. 332 Кримінального кодексу України (карається позбавленням волі на строк від 3 до 5 років).

Кому з чоловіків дозволено перетинати кордон

Чоловік призовного віку може виїхати за кордон, якщо:

- має документ про непридатність до військової служби за медичними показниками;
- має інвалідність I–III групи;
- має трьох та більше дітей (чоловік має повноцінно утримувати дітей та може надати документи, які це підтверджують)
- виховує без матері неповнолітню дитину;
- супроводжує хворого близького родича чи родича з інвалідністю;
- постійно проживає за кордоном і має відповідні документи.

Крім того, виїхати з України можна, отримавши спеціальний тимчасовий дозвіл від держави (так звана система «Шлях»). Їх надають військовим, діячам культури, морякам і залізничникам, спортсменам, водіям-міжнародникам, волонтерам тощо.

Це історія десятих жінок, які через війну залишилися без підтримки та взяли на власні плечі своїй чоловічі справи та обов'язки.

«Я – дружина військового»

Це історія десятих чоловіків, яким стало сили залишити власний дім та сім'ю, аби виборювати нашу Перемогу.

«Навчилася жити з тим, що він не зустрічає вдома», - дружина загиблого військового Наталія Дишлюк

40-річна Наталя та 44-річний Віталій Дишлюк одружилися 22 роки тому. Рішення свого чоловіка поїхати на фронт Наталя пам'ятає «як вчора». Сьогодні жінка разом із сином Олександром вчиться жити по-новому, але додає, що досі не може звикнути до того, що Віталій вже більше ніколи не зателефонує їй

Наталя познайомилася із Віталієм понад 20 років тому. На той момент вона вчилася у старшій школі, а чоловік уже працював на одному із заводів міста.

– Ми з ним зустрічались півтора року і таким чином він зробив мені пропозицію одружитись і я не відмовилась, – розповідає Наталя.

Усе життя Віталій захоплювався спортом – в дитинстві ходив на дзюдо, а вже у дорослому віці – відвідував спортзал. Наталя додає, що деколи до Віталія звертались як до тренера.

– Це було його захоплення, це прищеплював він сину, і вдома тут займалися: що вони лишень не втворювали, то тільки треба було бачити.

Чоловік також любив збирати гриби.

– Він любив і гриби, це для нього було просто... Тільки де якийсь дощик пішов – Віталік уже в лісі, він уже з відром, і казав: «У мене вже є свої нічки, я їх нікому не покажу». Що би там не було, з друзями поїхали: раз-раз-раз, хаміль-хаміль і вже з відром виходить.

Розподілення обов'язків у сім'ї

Наталя каже, що Віталій завжди допомагав їй у хатніх справах. Чоловік відповідав за справи, пов'язані з ремонтом, тощо.

– Вихованням сина займалися ми вдвох. Віталік – із чоловічої сторони: навчав сина вправлятися з молотком, із пилкою, по дачі допомагав, город копав. Він повністю брав на себе чоловічі обов'язки і виховував так само й сина.

По дому він мені в усьому допомагав: і ліжку застелити, і підлогу помити, і їсти приготувати. Для нього це ніколи не було проблемою: твоя робота чи моя, ми це все намагалися все життя робити разом. Треба нам на дачі стола змайструвати – бралися всі разом. Ми не розподіляли твое-моє, у нас була наша робота, наше виховання, наша родина.

Рішення Віталія

Про своє рішення піти захищати Україну Віталій сказав Наталі ввечері 25 лютого, коли повернувся додому.

– Він сидить і каже: «Я піду». Я кажу: «Віталі, ти добре подумав?» А він каже: «Наташ, хто, якщо не я». Я кажу: «Віталік, у тебе немає мами, спитати такого рішення, тому що воно за собою тягне наслідки. Ти добре подумав, перед тим як зробити такий крок у своєму житті?» А він каже: «Я піду, у першу чергу, захищати наше місто, щоб сюди ніхто не прийшов і щоб тебе ніхто чужий, що стосується росіян, не тронував рукою». Це була його позиція, – розповідає жінка.

Уже 26 лютого, у суботу, Віталій намагався вступити до лав територіальної оборони, але його не хотіли брати. Тоді він звернувся по допомогу до товариша, який працював у військовій сфері.

28 лютого Віталія забрали – спочатку були Суми, а потім – на Донбас.

Спілкуватися подружжя намагалося щоденно. Наталя каже, що зв'язок переривався постійно – «якщо виїжджав у Курахове, то там він міг зателефонувати й більш менш поспілкуватися».

– Знаю, він мені телефонує і каже: «Ти до мене в гості приїдеш?» Кажу: «Звісно, приїду». А він каже: «Не боїшся?» А я кажу йому: «Якби це було дуже небезпечно, ти мені б не казав приїжджати». Я кажу сину: «Саш, я їду до тата». А син каже: «А я?». Кажу: «Сань, усі питання – ти знаєш, у нас вирішує тато». Він дзвонить татові і каже: «Я дуже хочу приїхати». А він каже: «А в чому питання? Машина є, бензин заправите з мамою і приїдете до мене».

Для Наталі з сином поїздка в Курахове була складною. Жінка розповідає, що вибухи в місті лунали часто, але, на її подив, місто продовжує жити.

– Для мене це було дуже страшно. Ті сирени в Кураховому і в Кременчугу – вони відрізняються зовсім: шойно пролунала сирена – вже одразу й вибухи, – каже Наталя.

Загинув військовий 7 вересня 2023 поблизу села Новомихайлівка Донецької області. Поховали Віталія 18 вересня на Алеї Слави Свіштовського кладовища поряд з іншими захисниками України.

«Я приходжу додому, і він мене не зустрічає»

Сьогодні Наталю підтримують її батьки, а також родичі Віталія. Жінка каже, що їй часто телефонує бабуся чоловіка, яку він називав «бабця».

– Після втрати Віталія мені не вистачає його духовно і морально. Мені здається, що я навчилася жити, що я приходжу додому, і він мене не зустрічає. А тепер мені доводиться жити з тим, що він мені не зателефонує. Ось це найважче.

Нині жінці допомагає 22-річний син Олександр

– Усю чоловічу роботу син узяв на себе...

«Для них телефонний дзвінок багато важить»

За словами Наталі, військових передусім потрібно підтримувати – це має бути на постійній основі.

– Тим, хто служить, слід постійно казати: «Я з тобою, я чекаю, або ми чекаємо». У кожного своя позиція в родині, а як родині це

немає, то батьки мають підтримувати: «Ми чекаємо. Ти – найкращий. Я з тобою і вночі, і вдень; дзвони мені у будь-яку хвилину дня і ночі – завжди візьму слухавку». Підтримка має бути звідусюди – як від близьких, так і від рідних та знайомих. Бо для них телефонний дзвінок багато важить.

Деякі популярні серед населення питання можуть стати тригером для військових, зокрема нашкочити психологічно.

– Він як приїжджав у відпустку – це було двічі за цей період, я його жодного разу не запитала: «Як ти там бігав?», «Стріляв? Не стріляв?», щоб їм не повертатися в той час, де вони були. Щоб їм трохи дати відпочити від того, що вони бачили. Я в нього питала, як він у нас заробив медаль: «Віталі, за що тобі дали цю медаль?». А він мені каже: «Я ходив на роботу, не просипав, виконував усі посадові обов'язки й за це мене нагородили». Я кажу: «Яка ти в мене молодчинка». Оце його були слова: ні він не розповідав, що до чого, ні я йому зайвих питань не ставила.

Вероніка БІЛОДІД

Відеоінтерв'ю проєкту «Я – дружина військового» з Наталією Дишлюк – дивіться на нашому ютуб-каналі за посиланням:

Нові назви вулиць Кременчука

На чю честь перейменували вулиці нагірної частини Кременчука

Кременчуцькі вулиці перейменовують, позбуваючись свого радянського та імперського минулого. На мапах та адресних покажчиках з'являються нові назви

З агалом з початку декомунізації у Кременчуці з'явилося понад 200 нових імен та назв, присвячених певним подіям. Частину з них перейменували у 2016 році. З початком повномасштабної війни на нас чекало друге «велике перейменування»

«Кременчуцький ТелеграфЪ» продовжує серію публікацій про нові назви вулиць Кременчука

Проїзд Захисників Азовсталі

(проїзд 40 років ДАІ)

Український металургійний комбінат «Азовсталь» став осередком спротиву російським загарбникам. З початку боїв за

Маріуполь на заводі знайшла притулок велика кількість цивільного населення, що ховалися від постійних обстрілів і бомбардувань окупантів.

Керування обороною міста Маріуполь взяв на себе окремий загін спеціального призначення «Азов». «Азовсталь» - величезний металургійний комплекс, який мав складну систему глибоких підземних укриттів і комунікацій. Гігантський завод, побудований безпосередньо на березі Азовського моря, розділяв Маріуполь на дві частини. Така структура дала змогу українським військовикам перетворити підприємство на фортецю. Росіяни влаштували блокаду території комплексу та піддавали її щільному артилерійським і ракетним обстрілам. Оборону тримали майже три місяці. Не вистачало їжі та медикаментів: поранені українські військові виживали у повній антисанітарії з відкритими ранами. 16 травня розпочалася часткова «евакуація» військових із заводу: на металургійному комбінаті «Азовсталь» перебувало 600 поранених захисників, 40 бійців були у дуже тяжкому стані. Військові потрапили у полон. 28 липня на території виправної колонії у селищі Оленівка, де утримували оборонців «Азовсталі», Росія організувала масове вбивство українських військовополонених полку «Азов»: загинуло понад 50 осіб, ще понад 70 отримали поранення.

Вул. Майора Пугача

(вул. Ватутіна)

Кременчуцький військовий на псевдо «Вовк», що загинув у боях влітку 2022-го... Ігор обрав кар'єру професійного військового: був призваний на строкову, потім служив за

контрактом у кременчуцькій в/ч 3059 Національної гвардії України. Спершу прапорщик Пугач був кінологом, потім, здобувши вищу освіту, надягнув офіцерські погони. Ігор Пугач (псевдо «Вовк») мав за плечима не одне бойове відраження. За кілька місяців до нового етапу війни його перевели на посаду заступника командира батальйону 3-ї бригади оперативного призначення в/ч 3017 НГУ. Тож із перших годин російського вторгнення він стояв на захисті Харкова. Вже 26 лютого майор Пугач з бійцями затримали ДРГ (десантно-розвідувальну групу) ворога: був захоплений автомобіль, велика кількість зброї, ціла купа документів і, звісно ж, самі незвані «туристи».

В ніч із 28 на 29 червня в ході запеклого бою його бійці знищили танк, три БМП, два бронетранспортери, один із яких на особистому рахунку майора, та близько взводу живої сили противника. Проте у вогневому урагані загинув і майор Пугач.

У майора Пугача було три любові: гвардія, де він знайшов себе і бойових друзів; сім'я, без якої не бачив сенсу жити і яку й подарувала йому Нацгвардія, бо саме в частині він зустрів свою долю, свою єдину Олену; і третя любов – бджоли. З останнього відраження під час майже кожної телефонної розмови, з'ясувавши, що з рідними все гаразд, неодмінно запитував: «А як там мої бджілки?». Тепер вулиця Ватутіна, на якій він колись мешкав, названа на його честь – майора Пугача.

Вул. Вадима Пугачова

(вул. Московська)

Вадим Пугачов (1975-2015) – кременчужанин, молодший сержант 92-ї окремої механізованої бригади, який загинув під час бою з диверсійно-розвідувальною групою російського спецназу.

У 2014 році добровольцем вступив до лав Збройних Сил України. До цього працював на «Лукасі», був диспетчером газової служби, підрядником у будівельній компанії. Заочно навчався у вищому навчальному закладі за спеціальністю «психолог», закінчив училище за спеціальністю «кухар».

16 травня 2015 року російська диверсійно-розвідувальна група у кількості 14 осіб приховано наблизилася до опорного пункту «Фасад» поблизу міста Щастя Новоайдарського району Луганської області. Молодший сержант Пугачов першим виявив диверсантів на короткій дистанції. Ворог відкрив вогонь по українському бійцю. Вадим отримав 6 кульових поранень з автомата безшумної стрілянини російського виробництва АС «Вал», від яких загинув. Проте український військовослужбовець встиг крикнути: ціною свого життя він врятував інших бійців.

Між російською диверсійно-розвідувальною групою та військовослужбовцями Збройних Сил України розпочався бій, атаку ворога було відбито. В полон захопили двох поранених військовослужбовців спеціального призначення Головного розвідувального управління Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації – командира групи та його заступника.

18 квітня 2016 року ГРУшники Єрофеев та Александров були засуджені до 14 років позбавлення волі, а у травні були обміняні на українську льотчицю Надію Савченко. У вересні 2019 журналіст телеканалу ТСН Андрій Цаплієнко заявив про смерть спецназівців ГРУ Александрова та Єрофеева: Єрофеев хотів зарізав прямо у нього вдома. А Александров опинився в Сирії і майже одразу - серед бойових втрат.

Вадим помертньо нагороджений орденом «За мужність» III ступеня.

Вул. Харитини Пекарчук

(вул. Золі Космодем'янської)

Козак на ім'я Тіна: жінка-воїн, яку більшовики піддали тортурам у Кременчуці.

Дівчина походила з польської родини, що мешкала у Сімферополі. У 1916 приєдналась до Українсько-

го Маршового Батальйону як рядова під псевдо «Степан Книщенко». Але у Кременчуці вона потрапила до рук більшовиків. Заарештована зазнала психологічного тиску: залякування, тортури, допити, імітація розстрілу – але не видала свідомих українців. Але сталося диво і їй вдалося втекти. Далі брала участь у багатьох боях: вона була й сестрою, і вояком. Самостійно організувала санітарний потяг, аби вивозити поранених бійців. «Доводилось воювати за кожний вагон. Відповідні й гарні вагони мали лише штаби, а вони не хотіли їх віддавати. Та все ж таки я збирала відповідну кількість вагонів, які зараз же наповнилися хворими і пораненими. Я змушена була з Бірзули ночами їздити на фронт, забирати хворих і поранених, а повернувшись до Бірзули, знову братись за перев'язки і обхід хворих. Не маючи ліків, я робила порошки із соди і, даючи їх хворим, казала, що вони допоможуть, а коли верталася, то мої хворі казали, що їм дійсно стало легше». Тіна завжди йшла попереду з рушницею в руках, а коли відступали, то в останній лаві відстрілювалася і одночасно забирала з поля бою на вози поранених вояків. Була поранена в живіт, а за три тижні з незагоєною раною повернулася до полку. У травні 1920 року дістала важку контузію: її ліва сторона була майже паралізована. Далі потрапила до польських таборів, була змушена важко заробляти на життя, пиляла ліс, працювала посудомийкою та офіціанткою. Разом із чоловіком, який також був військовим, пройшла крізь гестапо, фільтраційні табори. Після війни осіла у Німеччині, де прожила решту свого життя.

Вул. Капітана Трусова

(вул. Матросова)

Випускник Кременчуцького військового ліцею, який загинув на початку повномасштабної війни: у березні 2022 року в районі села Малинівка Запорізької області потрапив під мінометний обстріл. Офіцеру було 29 років.

У лютому 2021-го Володимир звільнився з лав ЗСУ у званні капітана. А за рік, у перший день війни, пішов на фронт. Одразу обійняв посаду заступника командира роти – інструктора з повітряно-десантної підготовки.

Він був уже досвідченим військовим: у 2015 році закінчив Національну академію сухопутних військ ім. гетьмана Сагайдачного та був призначений командиром парашутно-десантного взводу 25-ї окремої Дніпропетровської повітряно-десантної бригади. Брав участь у боях під Мар'їнкою, Авдіївкою, в районі села Зайцеве, шахти Бутовка, станиці Луганської та міста Щастя.

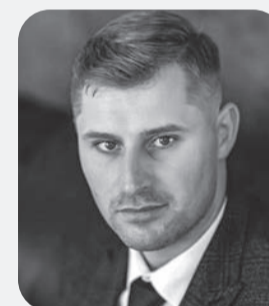
А у 2018-му призначений командиром роти снайперів. Проте того ж року закінчив і Кременчуцький національний університет за спеціальністю «Автомобільний транспорт».

Життя Володимира обірвав уламок міни під час мінометного обстрілу: він пройшов під бронезилетом і виявився смертельним.

У 29-річного майора Трусова залишилась дружина і маленький дворічний син.

Володимир 11 років займався вільною боротьбою, був чемпіоном Полтавської області та призером Всеукраїнських ігор, чемпіоном академії з армреслінгу.

За 6 років служби у ЗСУ був неодноразово нагороджений: має Козацький Хрест III ступеня. Посмертно нагороджений Орденом Богдана Хмельницького III ступеня, посмертно отримав чергове військове звання – «майор».

Вул. Олександра Корпана

(вул. Гастелло)

Олександр Корпан – найкращий льотчик ударної авіації за підсумками 2021 року. З першого дня повномасштабного вторгнення громив російського ворога на штурмовику Су-25.

Загинув 2 березня під час виконання бойового завдання неподалік Старокосянтинова на Хмельниччині.

Що саме сталося – невідомо. Під час загрози ракетного удару борті підняли в повітря. Літак Олександра загорівся. Військовий відвів його від полігону й міста – цим урятував багато життів.

Він був єдиний з-поміж кримчан на курсі в університеті, хто не покинув навчання. Казав, що присягав на вірність Україні – і не зречеться. Олександр Корпан посмертно отримав звання Героя України.

Пров. Антіна Куцинського

(пров. Брюсова)

Військовий родом із Лохвиці навчався у Кременчуцькій реальній школі (1915). Його прадід був близьким соратником гетьмана Івана Мазепи, що переправив гетьмана після битви під Полтавою на рятівне Правобережжя. А батько – лохвицьким православним панотцем.

Під час I Світової війни очолював команду розвідки, належав до трьох найбільш характерних військових формацій того часу – Українського Вільного Козацтва, Армії УНР та Війська Гетьмана Павла Скоропадського. У 1917-му очолив сотню 47-го Кременчуцького полку Вільного козацтва. Після окупації УНР більшовиками емігрував: спочатку до Парагваю, а далі до Чикаго, де прожив своє життя. Ініціював відновлення у США Українського Вільного козацтва, став редактором журналу «Українське козацтво».

У Кременчуцькому краєзнавчому музеї відкрилися виставки

У середу, 15 листопада Кременчуцький краєзнавчий музей відчинив свої двері після довгої перерви. Після початку війни музей уперше приймає відвідувачів. І хоча ремонт, на жаль, не закінчився, і другий та третій поверх ще не готові до експозиції, на першому поверсі відкрилися виставки

Директорка музею Алла Гайшинська розповіла, що у найбільшому залі експонується виставка «Природа-мати силу нам дає». Менша виставка персональна, виставка вишивки. Це традиційний жанр у Кременчуці, де дуже багато людей вишивають, зокрема й чоловіки. І ще одна невелика, трохи специфічна виставка — це виставка краєзнавчої літератури, де у кожній книзі є кілька статей наших співробітників.

На відкритті були присутні кременчуцькі митці, рідні художників, яких уже немає серед нас, але їхні роботи експонувалися в музеї.

У першому залі представлені художні, скульптурні, флористичні та вишиті роботи заслуженого художника України, члена Національної спілки художників України Миколи Анісімова, членів Національної спілки художників України Олександра Черепанова, Анатолія Дяченка, Анатолія Котляра, Віктора Кобеляцького, Олександра Носіна, художників Василя Вакулєнка, Надії Нікітіної, Ольги Горпинченко, фотохудожника Ігоря Носова, майстрині-флористки Лариси Євстигнєєвої та майстра художньої вишивки Володимира Кулаженка.

З вітальним словом до відвідувачів звернулася дружина художника Олександра Черепанова Наталія Сергіївна:

- Я вітаю усіх із відкриттям музею. Це знаменна подія для нашого міста. Хочу подякувати роботу свого чоловіка, уже покійного, «Дніпровські ясні далі». Це одна з найкращих його робіт, він її писав із Крюківського мосту.

За її словами, міст завжди у минулі часи був стратегічним об'єктом, і для того, щоб на ньому перебувати тривалий час, потрібно було мати спеціальний дозвіл. Олександр Павлович спеціально ходив у органи держбезпеки, брав дозвіл і писав з натури з мосту.

— Він дуже любив місто, любив красу навколо міста й оспівував у своїх роботах — кілька з них тут представлені. Він співпрацював протягом багатьох років із музеєм, дуже цінував високий професіоналізм працівників музею, разом виконували проекти, радився з працівниками музею. Тому, дійсно, це велика подія, що відкривається музей, і кременчужани зможуть його відвідувати й знайомитися, вивчати, повторювати історію нашого міста, — додала Наталія.

Також гостей привітала донька художника Анатолія Дяченка, Вікторія. Вона розповіла про любов батька до рідного міста та Полтавщини, про його дитинство, початок творчого шляху та педагогічну діяльність. Вікторія пригадала останні дні життя батька та його незавершену справу — бажання ілюструвати «Енеїду» Івана Котляревського.

Слово на відкритті мали й сучасні митці — кременчуцька художниця Надія Нікітіна та художник Міського палацу культури Василь Вакулєнко. Їхні роботи також представлені на виставці. Вони пригадали колеґ-художників, а також подякували працівникам музею за величезну працю зі збереження творчої пам'яті митців Кременчуцького краю.

Місцева поетка Наталія Маєвська передала усім присутнім вітання від Спілки журналістів Кременчука, її голови Володимира Шевченка, привітала працівників музею та художників із відкриттям виставки, а також зачитала авторський вірш, присвячений Ігорю Носову, роботи якого також експонуються.

ФОТО АРТЕМ КОВАЛЕНКО

У вестибюлі музею представлена невелика персональна виставка вишивки самодіяльної кременчуцької майстрині Олександри Общої, яка називається «Український орнамент». До перегляду відвідувачів представлені вишиті рушники, серветки, панно, невеликі картини.

Сама Олександра Андріївна розповіла відвідувачам про свій життєвий та творчий шлях. Вишиванням вона почала активно займатися після виходу на пенсію і таким чином намагається не «загубити» себе, а хоча б трохи вносити радісні та позитивні моменти у своє життя та життя оточуючих.

У п'ятницю, 17 листопада відкрилася ще одна виставка, присвячена десятиріччю подій Майдану, початку збройної агресії.

Працівники музею запрошують усіх охочих відвідати виставки. Двері для відвідувачів відкриті щодня, з 9.00 до 16.30. Вхід вільний.

Яна ГУДЗЬ

«Студентом року-2023» став юнак із Кременчуцького льотного коледжу

У п'ятницю, 17 листопада у Міському палаці культури відбувся традиційний конкурс «Студент року-2023». Цього разу участь у ньому взяли три вищі навчальні заклади: Придніпровський інститут вищого навчального закладу Міжрегіональна академія управління персоналом, Обласний коледж Кременчуцька гуманітарно-технологічна академія імені Макаренка та Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ

Академію імені Макаренка представила студентка третього курсу Катерина Півтораченко. Дівчина навчається на вчителя молодших класів із додатковою спеціалізацією англійською мовою. Катерина — голова студентської ради.

Сабіна Білалова представляла Придніпровський інститут вищого навчального закладу МАУП.

Від Кременчуцького льотного коледжу участь у конкурсі взяв курсант Дмитро Ходін. Уперше хлопець збирався брати участь у «Студенті року» ще у 2021 році, але через карантинні обмеження конкурс не проводили. Тому він вирішив спробувати свої сили цього року.

Після представлення організаторів, журі та спонсорів заходу на сцені Міського палацу культури почався перший конкурс — резюме навчального закладу та його команди. Учасники танцювали, співали — намагалися якнайцікавіше розповісти про свій виш.

У другому конкурсі вони розповідали про волонтерську діяльність свого навчального закладу, а у третьому, фотоконкурсі, показували, як можна надати нове життя старим речам.

Найяскравішим став творчий конкурс, де учасники зі своїми командами показали увесь свій талант та свою любов до рідної країни.

Особливо креативною була команда льотного коледжу, найніжніший номер показала команда Придніпровського інституту МАУП, а найяскравішою стала команда гуманітарно-технологічної академії імені Макаренка.

Ще один конкурс — відзнятий відеоролик про світ віртуальної реальності, провели спонсори конкурсу. Переможцям — команді льотного коледжу, подарували абонемент на багаторазове відвідування клубу віртуальної реальності у Кременчуці.

Протягом усього заходу зі співочими, хореографічними, а також цирковими номерами на сцені виступали творчі колективи Міського палацу культури.

На окремі слова заслуговують групи підтримки команд, які знаходилися в залі. Вони не шкодували своїх долонь та голосових зв'язок — аплодували, кричали, підтримуючи учасників конкурсу. «Студент року-2023» став справжнім святом молодості, таланту й креативу.

Підбивати підсумки було важко — журі не приховувало цього, адже всі були

дуже круті! Але кожен конкурс оцінювали, це допомогло обрати переможця.

Найбільшу кількість балів набрала команда Кременчуцького льотного коледжу Харківського національного університету внутрішніх справ та її лідер Дмитро Ходін. Він став «Студентом року-2023».

Друге місце у команди Обласного коледжу Кременчуцька гуманітарно-технологічна академія імені Макаренка та її лідерки Катерини Півтораченко.

Третьою стала команда Придніпровського інституту вищого навчального закладу Міжрегіональна академія управління персоналом та Сабіна Білалова.

Всі учасники отримали подарунки від спонсорів заходу, серед яких також були величезні музичні колонки та самокат — для команди-переможця.

Мирослава УКРАЇНЬСКА

Кременчужанин — срібний призер чемпіонату з боксу

Кременчуцький боксер Ярослав Хохlach здобув бронзову медаль на чемпіонаті України з боксу серед молоді, що відбувся у Чернівецькій області

Окрім нього, золоті, срібні та бронзові медалі привезли на Полтавщину ще шестеро спортсменів. Про це повідомив начальник Полтавської ОВА Філіп Пронін.

Перше місце посіли Ангеліна Некрасова та Каріна Зверева, друге — Марина Шевченко та Данило Перетокін (Горішні Плавні). «Бронзу» отримали Ілля Маляренко (Полтава) та Поліна Довгінка (Миргород).

Яна ГУДЗЬ

У Кременчуці планують створити спортивні шкільні ліги

У кременчуцьких навчально-спортивних закладах планують організувати міські шкільні ліги — баскетбольну і футбольну, — повідомив заступник міського голови Кременчука Руслан Проценко

За його словами, харківська команда з баскетболу «Push team», яка наразі перебуває у Кременчуці, реалізовує систему ліг — змагання проходять між командами з міст кількох областей, а переможці зустрічаються вже у суперфіналі.

11 листопада у Полтаві презентували новий проєкт «Шкільні ліги Полтавщини» в рамках спортивної президентської програми «Здорова країна». Спортивні учнівські змагання проходитимуть із семи видів спорту: футзал, волейбол, баскетбол, баскетбол 3 на 3, шахи, шашки, настільний теніс, розповів керівник департаменту освіти та науки Полтавської ОВА Євген Кончаковський.

Нова ініціатива має розвивати фізичну культуру та спорт і популяризувати спортивні секції, зазначив начальник департаменту.

Змагання першого рівня планують провести вже у грудні 2023 року. В лютому на учасників чекає районний тур, у березні — обласний. У червні 2024 року переможці «Шкільних ліг Полтавщини» представлять область у столиці на всеукраїнській лізі.

Ліги створюватимуть у спортшколах. Наразі Кременчук чекає на розпорядження з області щодо створення ліг у рамках президентської програми.

Вероніка БІЛОДІД

Шестеро кременчуцьких ліцеїстів отримуватимуть стипендії президента

Відповідно до наказу Міністерства освіти і науки, стипендії Президента України призначили переможцям Всеукраїнських учнівських олімпіад та Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт МАН у 2022-2023 навчальному році

Отримають їх шестеро кременчуцьких ліцеїстів «Польоту», які стали переможцями Відкритої всеукраїнської олімпіади з інформатики NetOI. Про це повідомила пресслужба Кременчуцької міської ради. Серед кременчужан стипендії матимуть:

Роман Волочай, учень 11 класу наукового ліцею «Політ», переможець

олімпіади з інформатики, посів друге місце;

Назар Гуз, учень 11 класу наукового ліцею «Політ», переможець олімпіади з інформатики, посів друге місце;

Марія Плахотна, учениця 11 класу Кременчуцького ліцею №10 «Лінгвіст», переможниця олімпіади з екології, посіла друге місце;

Богдан Шеметов, учень 11 класу наукового ліцею «Політ», переможець олімпіади з хімії, посів друге місце;

Софія Єрмакова, учениця 10 класу Кременчуцького ліцею №4 «Кремінь», переможниця конкурсу-захисту МАН секції «Кримськотатарська гуманістика», посіла перше місце;

Юлія Попадіна, випускниця наукового ліцею «Політ», переможниця конкурсу-захисту МАН секції «Технологічні та перспективні технології», посіла перше місце.

Катерина ТУРУБАРА

ПРОГНОЗ ПОГОДИ В КРЕМЕНЧУЦІ

Четвер, 23 листопада	П'ятниця, 24 листопада	Субота, 25 листопада	Неділя, 26 листопада
MIN -4	MIN +3	MIN -1	MIN 0
MAX 0	MAX +4	MAX +2	MAX +4
хмарно з проясненням	хмарно, дощ	хмарно з проясненням, дощ	хмарно, мокрий сніг

Астропрогноз на
27 листопада – 3 грудня

ОВЕН

Тиждень в цілому сприятливий і для роботи, і для відпочинку. В п'ятницю заскочить на вогник старий приятель. А в кінці тижня завітають улюблені родичі.

ТЕЛЕЦЬ

Дуже багато роботи, нервової, нудної. Але є дуже важливий момент: саме робота зведе вас у середині тижня з дуже розумним і цікавим співрозмовником. Матеріальний рівень - на висоті.

БЛИЗНЮКИ

Ви будете тільки раді розіт'ятися: на початку тижня є шанс відбути у відрядження, у середині тижня - відвідати дружню вечерку.

РАК

Зараз ваше гасло - лише вперед, буря і натиск. Саме проявивши активність, ви зможете просунутися службовими сходами. Та й на особистому фронті проявіть наполегливість, приділіть увагу близьким.

ЛЕВ

Більшу частину тижня займуть порожні турботи. Ви постійно намагатиметеся опікати своїх родичів. Вашою допомогою знехтують, іноді - дуже різко. З'явиться можливість заробити пристойні гроші.

ДІВА

Багато хто цього тижня відчує нездужання і бажання байдикувати. Прагніть тримати себе в руках і не піддаватися на провокації колег по роботі. Домашні проявлять увагу до ваших справ.

ТЕРЕЗИ

Прагніть не ігнорувати роботу. Начальник і так вами не дуже задоволений. Романтичний настрій, небажання трудитися, прагнення міняти щось у своєму іміджі - це нове кохання!

СКОРПІОН

На початку тижня - проспите на роботу. У середині тижня - заплутаєте фінансові справи. Намагайтеся вихідні провести на свіжому повітрі - допоможе.

СТРІЛЕЦЬ

Травма на початку тижня, догана начальства, тут вже ви самі винні - доручення слід виконувати. Хвороба родича в кінці тижня. Тиждень явно не ваш, тому тримайтеся!

КОЗЕРІГ

Не дуже вдалий тиждень, і на роботі не все ладнається. Удома теж все не слава богу. Сім'я потребуватиме поповнення фінансів.

ВОДОЛІЙ

Особисті відносини захлещуть вас із головою. Справи відійдуть на другий план, але на роботі все ладнається. Матеріальний бік не постраждає. А проведений із сім'єю час - краший відпочинок у кінці тижня.

РИБИ

Поки все більш-менш чітко вимальовувалося в роботі і кар'єрі. З фінансами повне непорозуміння, а ось в особистому житті час розібратися і ухвалити життєво важливі рішення.

ЦІКАВИЙ ФОТОФАКТ

«Продай мене!»

Хочете продати машину, але не можете знайти покупця? Мешканець нашого міста пішов досить креативним шляхом. Щоб звернути увагу потенційних покупців на своє авто, оголошення про його продаж він написав на самій автівці.

Звісно ж, ми бажаємо власнику успіхів у продажу авто, хоча не віримо, що хтось захоче їздити на такій розмальованій тачці.

РЕЦЕПТ ТИЖНЯ

Свинина, запечена з грушами

Якщо свинина чудово смакує з яблуками, то чому б не спробувати запекти її з грушами? Ми спробували і нам сподобалось.

Складові:

- свиняча шия - 1кг
- груші - 1-2 шт
- червоне сухе вино - 50 г
- мед - 1 ст.л.
- гірчиця - 1 ч.л.
- коріандр у зернах - 1 ч.л.
- сіль, перець за смаком.

Коріандр розтовкти у ступці. Звісно, можна взяти вже мелений коріандр, теж нормально, але запах буде не таким яскравим.

М'ясо помити, обсушити. Зробити глибокі надрізи з кроком при-

близно 1,5 см – проте важливо не прорізати наскрізь. Натерти сіллю, перцем, коріандром.

Груші помити, розрізати навпіл, видалити серцевину.

Нарізати скибочками і вкласти їх у розрізи у м'ясі.

Залишити на півгодини трохи промаринуватися.

Запекати у духовці при 180Со приблизно годину – півтори.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

...У Білла Гейтса в дитинстві була дивна кличка: Cop, яка йому так не подобалася, що він позбавив можливості всіх користувачів Windows створювати теги з такою назвою.

...Справжній колір «Кока-коли» — зелений. Її спеціально затемнюють із допомогою барвника.

...Улюблений день грабіжників — вівторок, саме в цей день вони найчастіше бешкетують.

...Переможцем конкурсу «Найпопулярніше слово у світі» стало «ОК».

...Бібліотекарі стверджують, що читачі найчастіше крадуть «Книгу рекордів Гіннеса».

...У казино Лас-Вегаса ви не знайдете жодного годинника, хіба що — на руках у відвідувачів.

...Не важливо, наскільки великий ви взяли аркуш паперу, понад 7 разів ви все одно його не складете.

КНИГИ

Доля жінок, вбивство та вибір у коханні

Спеціально для читачів «Телеграфа» бібліотекар відділу абонементу філії №2 Кременчуцької міської публічної бібліотеки Наталія Манжелівська підготувала чергову добірку книжкових новинок

Тетяна Цой «Мені байдуже, що люди скажуть. Сестри»

Продовження книги «Мені байдуже, що люди скажуть» - глибока, чиста і водночас драматична розповідь, що тримає цікавість читача з першої до останньої сторінки.

Три покоління жінок, понівечених окупаціями і війною: зражена довіра і нелегкий вибір між коханням, осудом людей, страхом помилок і обов'язком. Але у всьому цьому – любов до рідної землі, ментальності свого народу, який, і не маючи що вдягнути, побілить хату і випере білу фіранку на вікні.

Це не просто «love story», хоча і вона теж. Це не просто «про рідне село» - хоча і про нього теж. Це така щира цікава оповідь, після якої хочеться жити, бути сильним і вірити в кохання.

Кріс Тведт
«Небезпека рецидиву»

Чотирнадцятирічну Майю знаходять мертвою. Підозрюваного у вбивстві захищає відомий адвокат Мікаель Бренне. Він розуміє, що справу не виграти, адже проти вбивці є незаперечні докази. Але в суді щось пішло не так. Адвокат хоче встановити істину і починає власне розслідування. Крок, про який він дуже скоро пошкодує. У справі Майї з'являється довгий шлейф убивств. І комусь із убивць дуже не подобається Мікаель Бренне.

Світлана Талан «Осінь весна»

Марія – шкільна вчителька. Мама двох маленьких дітей і дружина Романа, з яким живе за звичкою, та аж ніяк не через кохання. Її молодість минає в сірості, й так само, мабуть, міне все життя. Без пристрасті й почуттів. Проте випадкова зустріч з Олександром стає для неї подихом весни у похмурих осінніх буднях. Проте Олександр – не єдиний, кого цікавить Марія. Перед нею постає складний вибір. Залишитися вірною, проте не щасливою дружиною? Чи відповідати на почуття того, хто поруч з дитинства?..

Руслана ГОРГОЛА

ПРИТЧІ

Найліпший майстер

В одному чудовому українському селі молоді дівчата та жінки вирішили показати усі свої вміння та майстерність. Домовились, що у неділю всі прийдуть на сільську площу і кожна принесе найкращий витвір, створений власними руками: вишитий рушник, полотно, скатертину, одяг.

У призначений день усі жінки й дівчата прийшли на площу. Принесли безліч прекрасних речей.

У старців села аж очі порозбігалися: так багато було талановитих дівчат і жінок. Дружини і дочкі багатіїв принесли вишиті золотом і сріблом шовкові покривала, тонке мереживо, скатертини, на яких були вив'язані небувалі квіти та птахи.

Але перемогла одна дружина, не найбагатшого чоловіка.

Вона не принесла ні вишитого рушника, ні мережива, ні скатертин, хоча все це вміла робити пречудово. Вона привела свого п'ятирічного сина, а він приніс сопліку-жайворонка, якого він сам вирівав із дерева.

Приклав хлопчик сопліку до своїх вуст – заспівала, защебетала пташка, наче жива. Всі стояли на площі, не в змозі поворухнутися: всіх зачарувала пісня. І раптом у блакитному небі заспівав справжній, живий жайворонок.

– Той, хто може створити розумну та добру людину – найліпший майстер, – таке було рішення мудрих старців.

Лев та мишеня

Лев спав під деревом. Раптом Миша пробігла по його тілу. Лев прокинувся і зловив мишеня. Миша стала просити відпустити її. Вона сказала:

– Дружба краща за бійку. Якщо ти мене відпустиш – і я тобі добро зроблю.

Лев засміявся з того, що миша обіцяє йому добро зробити. Але все ж таки відпустив її.

Згодом мисливці зловили лева і прив'язали мотузкою до дерева. Миша почула левиний рев, пробігла, перегризла мотузку і сказала:

– Пам'ятаєш, друже, ти сміявся з мене. Не думав ти, що я могла тобі добро зробити, а тепер бачиш, буває і від миші добро.